

עפ"ת 67454/12/21 - חיים תורג'מן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 67454-12-21 תורג'מן נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 52151492536

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובסקי
מעורער חיים תורג'מן
נגד מדינת ישראל
משיבה

מעורער על ידי ב"כ עוז ניר שלום
המשיבה על ידי ב"כ עוז יאנה מנטור

פסק דין

ערעור נגד החלטה שניתנה בהmesh 13585-11-21 (כב' השופט כהן) ביום 29.12.21 לפיה נדחתה בקשה של המעורער מיום 29.11.21 להארכת موعد להישפט בגין עבירה של אי מתן אפשרות להולך רgel להשלים בבטחה חיצית מעבר לחיצה, בגיןו לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961, בעת שהמעורער נ Heg ברכבו ביום 7.1.2021.

על פי הودעת תשלום הקנס שנמסרה למעורער על ידי שוטר היה אמרו המעורער להגיש בקשה להישפט או לשלם את הקנס עד יום 8.6.21. המעורער טען כי פנה טלפונית למשטרת ישראל - מפן"א בשל כך ששניפי הדואר עבדו במתכוונת מצומצמת על רקע ימי הסגר, ונאמר לו כי יכול לשלווח את הבקשה להישפט בדואר רגיל, וכך עשה; לאחר זמן, סמוך לפני הגשת הבקשה לבית משפט קמא, כאשר ביקש לשלם עבור דוח אחר במרכז לבית קנסות, התברר למעורער, נוכח קיומה של דרישת חוב "פתחה" בגין הדוח דנא, כי בקשה להישפט לא הגיעו למשטרת ישראל. לטענת המעורער יש להתחשב בו, ולאפשר לו להישפט בגין העבירה, גם נוכח כך שפרנסתו בנהיגה.

בהחלטת בית משפט קמא נקבע כי המעורער לא הציג כל אסמכתא לפניו למפן"א, ולא ברור מדוע נמנע משילוח הבקשה בדואר רשום או בדרך מקוונת. עוד צוין בהחלטה כי המבקש לא העלה כל טענה לגופה של עבירה.

בהודעת העורער צוין כי המעורער לא צירף אומנם כל אסמכתא לשילוח הבקשה, ובשל כך פנה לקבלת "יעץ משפט" כדי להסדיר עניינו. המעורער הוא אדם מבוגר שמקצוועו בנהיגת רכב משא, ואיןו בקי בשילוח בנסיבות באמצעות האינטרנט. עוד צוין כי במקרים שונים התחשבו בתא משפט אילוצי תקופת הקורונה לצורך מתן הארצת מועד להישפט.

ב"כ המשיבה טענה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא, וכי לחובת המעורער עשרות הרשות תעבורה קודמות. עוד צוין כי בירורה העלה כי לא היו באותה תקופת הכל הגבלות על סדרי הדואר.

עמוד 1

אין מקום לקבלת הערעור.

על פי הוראת סעיף 229 (א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 יודיע הנהג, מקבל הדוח, "טור תשעים ימים מיום הממצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה". על פי תקנות סדר הדין הפלילי, תשס"ד-1974 יש לשלוח את הבקשה בדואר רשמי תוך המועד שנקבע תשלום הקנס והקבלת עמלות ההודעה בדואר רשום תהיה ראייה לתאריך המשלוות. (תקנה 42- טופס 8א). המערער לא שלח את הבקשה בדואר רשום, אף לא טרחה למחרות אי מילוי התקינה, לשמרו ברשותו כל ראייה אחרת לנسبות משלוח הבקשה בדואר "ריגיל" למשטרת ישראל, ומשכך לא הרים את הנטול להצביע על עצם שליחת הבקשה או על מועד שליחתה. הטענה הנוגעת לאיילוץ תקופת הקורונה, נטענה באופן כללי, אף זאת לא כל ראייה תומכת בדבר המנעה לשולח את הבקשה באמצעות סניף הדואר, ואכן בעניין זה, כי תקופת הסגר הסתיימה בחודש פברואר 21 ארבעה חדשים לפני המועד האחרון שנייתן למערער להגשת הבקשה להישפט על פי הودעת תשלום הקנס, וחזקה על המערער שהינו נהג מקטועי, בעל ותקן, שהסדרי הגשת הבקשה לא היו זרים לו.

המערער אינו מעלה כל טענה לגופה של עבירה, בלבד מהכחשה כללית, ואין די בכך כדי לשמש בסיס לקביעה כי מתקיים חשש לעיוות דין.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

ניתן היום, י"א אדר א' תשפ"ב, 12 פברואר 2022, בהעדך
הצדדים.